

[Gert Petersen.]

sager, disse verifikationsbestemmelser gør, at der er tale om en indsnævring af gældende rettigheder, indsnævring af gældende rettigheder også for supermagterne. I og for sig deler jeg hr. Sigsgaards skepsis, det kom vist også tydeligt frem, men når man vejer op, så må man sige, at der er tale om et lille, beskedent fremskridt, og derfor kan vi stemme for forslaget.

Måtte jeg lige føje til til allersidst, at med det, som jeg sagde om, at vi måske må overveje at søge nye veje i vores nedrustningsanslag, tænker jeg bl. a. på den situation, der opstår, hvis supermagterne ikke vil være med. Hvad så med regionalarrangementer på nordisk plan eller på europæisk plan, eller hvad man nu vil? Vi har f. eks. et latinamerikansk regionalt arrangement. Jeg tror, at man må til at tænke i de baner i højere grad. Man kan også sige, at det er at vende tilbage til en tankegang, der var fremme tidligere, som dengang ikke havde meget held med sig, fordi man sagde, vi må vente på supermagterne. Spørgsmålet er nu: har vi ikke snart ventet tilstrækkelig længe på supermagterne?

Herméd sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget til folketingsbeslutning direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om det lollandske digelag.

(Lovforslaget (nr. 162) findes i tillæg A. sp. 3363, fremsættelsen i tidenden sp. 4971).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grete Hækkerup: Loven om det lollandske digelag er gammel. Efter stormfloden i 1872 vedtoges en lov om digearbejder på Lolland og Falster. Efter en kommissi-

onsbetænkning fra begyndelsen af dette århundrede blev der lavet en særlig ordning for Falsters vedkommende, mens vi for Lollands vedkommende i 1904 fik loven om det lollandske digelag. Der har kun to gange tidligere været foretaget ændringer i loven, i 1920 og i 1951, begge gange som nu en ændring; der går ud på at forhøje det maksimumsbeløb, inden for hvilket ministeren for offentlige arbejder har bemyndigelse til at regulere digeskatten.

Dette maksimumsbeløb er i dag 1 kr. og foreslås forhøjet til 3 kr. Forhøjelsen motiveres med de stigende omkostninger; og vi kan sige, at heri er vi enige. Men da vi nu efter 20 års forløb atter har fået loven frem i folketinget, har jeg nogle spørgsmål til ministeren.

For det første siges der, at digeskatten betales pr. enhed. Jeg vil meget gerne have at vide: hvad dækker ordet enhed? For det andet: hvis det dækker en arealenhed, hvordan forholder man sig så ved udstykning, bl. a. til sommerhuse? For det tredje: hvis der fjernes ral og grus fra stranden, hvorved digerne udsættes for en større risiko, er så de, der fjerner det, med til at betale for dигernes udbygning og vedligeholdelse?

For det fjerde vil jeg gerne vide, om det er almindelig praksis her i landet, at det er lodsejerne, der skal yde meget væsentlige beløb til kystsikring. De lollandske diger har en udtrækning på ca. 70 km og beskytter knap 20.000 ha. Digeskatten indbragte i 1969-70 godt 168.000 kr. Det vil altså sige, at hver hektar har været beskattet med over 80 kr., et beløb, man nu oven i købet må forvente snart vil stige.

Det er i bemærkningerne til lovforslaget oplyst, at fondsbeholdningen pr. 1. april 1970 beløb sig til 505.581 kr. I vedtægterne for det lollandske digelags reservefond står der i § 7:

„Har reservefonden nået en størrelse af 500.000 kr., afgøres det af lovgivningsmagten, hvorvidt der skal foretages forandring i disse bestemmelser“.

Jeg vil gerne have at vide, om ministeren har tænkt på at foretage sig noget i dette spørgsmål.

Endelig en sidste lille ting: i § 5 i vedtægt for det lollandske digelag står der, at digelagets anliggender ledes af en bestyrelse på 5 mænd. Jeg vil gerne have at vide, om det